

*Want onze lichte verdrukking, die van korte duur is, brengt in ons een allesovertreffend eeuwig gewicht van heerlijkheid teweeg.*

*(“Zo heb ik het beleefd” – Roelof)*

## *Liturgie*

voor de dankdienst voor het leven van



## *Roelof van de Groep*

\* 17 oktober 1961

† 21 augustus 2024

op woensdag 28 augustus 2024 om 10.30 uur in  
kerkgebouw De Fontein te Bunschoten.

Voorganger: ds. P.W.J. van der Toorn  
Organist/Pianist: Reinier Koelewijn

## **Tijdens het binnendragen van Roelof luisteren we naar:**

*“De mensen die we missen”*

*God, U kent de namen van de mensen die we missen;  
geliefden, die nog steeds met ons verweven zijn.  
Wij voelen hier de leegte; zij rusten in uw vrede.  
God, U bent de Vader van de mensen uit de tijd.*

*God, U kent de namen van de mensen die we missen;  
geliefden, die zo hoorden bij ons leven, elke dag.  
Wij zien de lege stoelen; zij zitten aan uw tafel.  
God, U bent de Vader van de mensen in ons hart.*

*Refrein:*

*Troost ons Heer, wees ons nabij.  
Laat ons in uw armen vrede vinden.  
Draag ons Heer en koester ons  
als we denken aan de mensen die we missen.*

*God, U kent de namen van de mensen die we missen.  
We delen de verhalen van wie ons dierbaar zijn.  
We danken voor hun leven; we komen hen weer tegen.  
God, U bent de Vader van het leven, voor altijd. (Refrein)*

*Wie huilt er onze tranen?  
Christus, Hij alleen!  
Wie draagt ons door de dagen?  
Christus, Hij alleen!  
Wie heeft ons leed gedragen?  
Wie heeft de dood verslagen?  
Wie brengt ons weer samen?  
Christus, Hij alleen! (Refrein)*

## **Woord van welkom**

### **Votum**

**Zingen:** *Psalm 116: 1 en 11*

*God heb ik lief, want die getrouwe HEER  
hoort mijne stem, mijn smekingen, mijn klagen.  
Hij neigt Zijn oor, 'k roep tot Hem al mijn dagen.  
Hij schenkt mij hulp, Hij redt mij keer op keer.*

Ik zal met vreugd in 't huis des HEEREN gaan,  
om daar met lof Uw groten naam te danken.  
Jeruzalem, gij hoort die blijde klanken:  
elk heff' met mij den lof des HEEREN aan!

## **Gebed**

**Zingen:** *Psalm 86: 4 en 5 (OTH)*

Leer mij naar uw wil te handlen,  
laat mij in uw waarheid wandlen.  
Voeg geheel mijn hart tezaam  
tot de vrees van uwen naam.  
Heer mijn God, ik zal U loven,  
heffen 't ganse hart naar boven.  
Ja, uw naam en majesteit  
loof ik tot in eeuwigheid.

Gij zijt groot en zeer verheven,  
Gij doet wondren aan ons leven.  
Gij zijt God, ja Gij alleen,  
goedertieren om ons heen.  
Heer, Gij hebt mij aangenomen,  
mij weer tot het licht doen komen  
uit de diepten van de dood.  
Ja, uw goedheid is zeer groot.

## **Persoonlijke herinneringen door dochters Lucianne en Antine**

**Zingen:** *"Uw liefde laat nooit los": 1 en 3*

Al laat de zon zich niet meer zien  
aan 't einde van de nacht.  
Al wordt mijn lichaam niet voorzien  
van levenslust en kracht.  
Al ga ik door mijn zwaarste strijd,  
dan nog zing ik uw lof.  
Uw trouw duurt tot in eeuwigheid,  
uw liefde laat nooit los.

Al is de dag gevuld met pijn  
en brengt de nacht geen rust.  
Al is aan 't einde van de lijn  
mijn heilig vuur geblust.  
Mijn God ik ben U toegewijd,  
U bent mijn kracht, mijn rots.  
Uw trouw duurt tot in eeuwigheid,  
uw liefde laat nooit los.

U laat mij nooit meer los.

**Schriftlezing:** 2 Korinthe 4: 16 – 5: 10

*Een aardse tent en een huis in de hemel*

16 Daarom verliezen wij de moed niet; integendeel, ook al vergaat onze uiterlijke mens, toch wordt de innerlijke mens van dag tot dag vernieuwd.

17 Want onze lichte verdrukking, die van korte duur is, brengt in ons een allesovertreffend eeuwig gewicht van heerlijkheid teweeg.

18 Wij houden onze ogen immers niet gericht op de dingen die men ziet, maar op de dingen die men niet ziet; want de dingen die men ziet, zijn tijdelijk, maar de dingen die men niet ziet, zijn eeuwig.

1 Wij weten immers dat, wanneer ons aardse huis, deze tent, afgebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen.

2 Want in deze tent zuchten wij ook, en verlangen wij er vurig naar met onze woning die uit de hemel is, overkleed te worden,

3 als wij maar bekleed en niet naakt zullen bevonden worden.

4 Want ook wij, die in deze tent zijn, zuchten terwijl we het zwaar te verduren hebben; wij willen immers niet ontkleed, maar overkleed worden, zodat het sterfelijke door het leven wordt verslonden.

5 Hij nu Die ons hiervoor heeft gereedgemaakt, is God, Die ons ook het onderpand van de Geest gegeven heeft.

6 Wij hebben dus altijd goede moed en weten dat wij, zolang wij in het lichaam inwonen, uitwonend zijn van de Heere,

7 want wij wandelen door geloof, niet door aanschouwen.

8 Maar wij hebben goede moed en wij hebben er meer behagen in om uit het lichaam uit te wonen en bij de Heere in te wonen.

9 Daarom stellen wij er ook een eer in, hetzij inwonend, hetzij uitwonend, om Hem welbehaaglijk te zijn.

10 Want wij moeten allen voor de rechterstoel van Christus openbaar worden, opdat ieder vergelding ontvangt voor wat hij door middel van zijn lichaam gedaan heeft, hetzij goed, hetzij kwaad.

**Zingen:** *“Ik zal er zijn”*

Hoe wonderlijk mooi is uw eeuwige Naam.  
Verborgen aanwezig deelt U mijn bestaan.  
Waar ik ben, bent U: wat een kostbaar geheim.  
Uw naam is ‘Ik ben’ en ‘Ik zal er zijn’.

Een boog in de wolken als teken van trouw,  
staat boven mijn leven, zegt: Ik ben bij jou!  
In tijden van vreugde, maar ook van verdriet,  
ben ik bij U veilig, U die mij ziet.

De toekomst is zeker, ja eindeloos goed.  
Als ik eens moet sterven, als ik U ontmoet:  
dan droogt U mijn tranen, U noemt zelfs mijn naam.  
U blijft bij mij Jezus, laat mij niet gaan.

*Refrein:*

‘Ik ben die Ik ben’ is uw eeuwige naam.  
Onnoembaar aanwezig deelt U mijn bestaan.  
Hoe adembenemend, ontroerend dichtbij:  
uw naam is ‘Ik ben’ en ‘Ik zal er zijn’.

O Naam aller namen, aan U alle eer.  
Niets kan mij ooit scheiden van Jezus mijn Heer:  
Geen dood en geen leven, geen moeite of pijn.  
Ik zal eeuwig zingen, dicht bij U zijn. (*Refrein*)

Uw naam is ‘Ik ben’ en ‘Ik zal er zijn’.

## **Overdenking over 2 Korinthe 4: 17 en 5: 1**

Want onze lichte verdrukking, die van korte duur is, brengt in ons een allesovertreffend eeuwig gewicht van heerlijkheid teweeg.

Wij weten immers dat, wanneer ons aardse huis, deze tent, afgebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen.

**Zingen:** *Psalm 73: 10 en 9 (OTH)*

Wien heb ik in den hemel, Heer,  
behalve U, mijn troost en eer ?  
Wat kan op aarde mij bekoren ?  
Alleen bij U wil ik behoren.  
Al zou mijn vlees en hart vergaan,  
toch zal ik, God, voor U bestaan,  
wien ik mijn leven toevertrouw,  
Gij zijt de rots waarop ik bouw.

Nu blijf ik bij U voor altijd,  
God die mij troost, die bij mij zijt,  
mijn twijfel stilt en mijn verlangen,  
die mij in liefde houdt omvangen.  
Gij neemt mij bij de rechterhand,  
Gij zijt getrouw, uw raad houdt stand,  
uw wijsheid is het die mij leidt  
en eenmaal kroont met heerlijkheid.

**Dankgebed**

**Zingen:** *"Jezus leeft in eeuwigheid"*

*Refrein:*  
Jezus leeft in eeuwigheid,  
zijn sjaloom wordt werkelijkheid.  
Alle dingen maakt Hij nieuw.  
Hij is de Heer van mijn leven.

Straks als er een nieuwe dag begint,  
en het licht het van het duister wint,  
mag ik bij Hem binnengaan,  
voor zijn troon gaan staan.  
Hef ik daar mijn loflied aan: *(Refrein)*

Straks wanneer de grote dag begint,  
en het licht voor altijd overwint,  
zal de hemel opengaan,  
komt de Heer er aan.  
Heffen wij dit loflied aan: *(Refrein)*

## Zegenbede

## Dankwoord door zoon Jacob

## Mededelingen door begrafenisondernemer

## Bij het uitdragen van Roelof luisteren we naar: *“Dwars door alle tranen heen”*

*Hier op de grens van het bestaan  
Laten we jou met tranen gaan  
We zijn ontheemd, verdrietig en verward  
Wij bidden: “houd ons overeind  
God geef Uw licht in deze tijd.”  
Niet meer compleet, er is een leegte in ons hart*

*’t Is geen vaarwel, maar een tot ziens  
Toch overheerst nu het verdriet  
Wij laten los, goede God, houdt U ons vast  
Het missen blijft, het gaat niet weg  
Dit is voortaan een lege plek  
Wij moeten door, maar ’t wordt niet meer hoe het was*

*In onze onmacht geef ons kracht  
In ons verdriet geef ons troost  
In onze leegte vult U ons hart  
Dwars door de dood geeft U hoop*

*Het einde is een nieuw begin  
De dood verliest, het leven wint  
Het laatste woord is aan God, aan God alleen  
In Jezus is de dood niet meer  
Hij brak de ban, aan Hem de eer  
Er is weer hoop, dwars door alle tranen heen*

*Wij moeten door, maar ’t wordt niet meer hoe het was*

*In onze onmacht geef ons kracht  
In ons verdriet geef ons troost  
In onze leegte vult U ons hart  
Dwars door de dood geeft U hoop  
Leven voor wie U gelooft*

*Er is weer hoop, dwars door alle tranen heen*

## Op de begraafplaats luisteren we naar: "Op die dag"

*Eenmaal maakt U alles weer nieuw, Jezus.  
Eenmaal heelt U iedere wond,  
heel de oude wereld verdwijnt;  
de pijn voorbij.*

*Eenmaal maakt U alles volmaakt, Jezus.  
Eenmaal zal het duidelijk zijn,  
alle zorg en wanhoop verdwijnt;  
de angst voorbij.*

*Refrein:*

*Op die dag, in de hemel,  
wat een dag, wat een vreugde zal dat zijn,  
dan zijn wij bij Jezus  
en klinkt het overwinningslied.*

*Eenmaal, oog in oog met de Heer Jezus,  
kan genade heerlijker zijn?  
En U maakt ons anders en nieuw,  
op die dag.*

*Eenmaal zijn we werkelijk vrij, Jezus.  
Eenmaal is het vechten voorbij,  
dan zien we uw macht en uw pracht,  
op die dag.*

*(Refrein 2x)*

*Eenmaal, oog in oog met de Heer Jezus,  
kan genade heerlijker zijn?  
En U maakt ons anders en nieuw.  
Ja, U maakt ons anders en nieuw.  
U maakt ons anders en nieuw  
op die dag.*

*(Refrein)*

*En klinkt het overwinningslied.*